

Veckans växt v. 3 2009

Veckad snödroppe (*Galanthus plicatus*)

Veckad snödroppe (*Galanthus plicatus*) beskevs 1819 av den tyske botanisten Marschall von Bieberstein men var då redan känd sedan tidigare. Den finns omnämnd och avbildad i europeiska örtaböcker och blomstersamlingar från 1500-talet och framåt, oftast under namnet *Leucojum bulbosum praecox byzantinum*. Den kände botanisten Clusius lär ha fått lökar tillsända sig från Istanbul och fattat tycke för snödroppen, som också kallats Clusius snödroppe.

Den veckade snödroppen introducerades till Sverige av Rudbeck och finns med i *Hortus Rudbeckianus*, förteckningen över vad som odlades i Uppsala botaniska trädgård 1655-1702, under beteckningarna *Leucojum bulbosum majus* samt Lök-fioler hwita (den vanliga snödroppen, *G. nivalis*, benämns *Leucojum bulbosum minus* resp. Lök-Fioler hwita de smerre).

G. plicatus naturliga habitat är vid Svarta Havet, Krim-halvön, Rumänien och i nordvästra Turkiet. Den är inte allmänt förekommande men finns på några platser i stora bestånd. Artbeskrivningen från 1819 baserades på material från Krimhalvön. När Krimkriget var slut tog några av de hemvändande engelska soldaterna med sig snödroppslökar till England och Irland vilket ledde till att "Krimsnödroppen" etablerades i ett antal engelska trädgårdar.

Epitetet *plicatus* gavs med hänseende på bladens morfologi. Hos fullt utvecklade blad är kanterna vikta mot bladets undersida. Att bladet är vikt syns också tydligt när snödroppen just brutit genom

jorden. Bladen varierar i storlek men är större än hos [G. nivalis](#). De är markant bredare på mitten och har oftast ett diffust gråaktigt band längs mittnerven. Färgen på bladen varierar, de kan vara klart eller matt gröna eller nästan gråaktiga. Undersidan är i allmänhet nästan vitgrå. Vaxlagret kan ofta lätt gnuggas av så att den glansigt gröna bladytan blir synlig. Blommorna är relativt stora, särskilt gäller det de yttre kalkbladen. *G. plicatus* hybridiserar lätt med andra snödroppsorter och många sorter har den veckade snödroppen som en förälder.

G. plicatus finns omnämnd i svensk trädgårdslitteratur på 1800-talet och 1900-talet men tycks inte ha varit särskilt mycket odlad. "Af snödropps-arterna borde den frodväxtare och mera storblommiga *Galanthus plicatus* BIEB. (från Kaukasus-länderna)

erhålla en större spridning, än den hittills vunnit" (Th. M. Fries i en artikel om *Vårliljor på kalljord*, Svensk Trädgårdsförenings Tidskrift, 1882).

Är detta en ur svenskt perspektiv förbisedd snödropp? På 1840-talet planterades några enstaka från Tyskland importerade lökar på Grönsö i Mälaren. Det fanns troligen andra som också direktimporterade sina snödroppslökar. De snödroppar som förekom i plantskolekataloger i slutet av 1800-talet och i början av 1900-talet var i allmänhet *G. nivalis*, *G. nivalis* 'Flore Pleno' och *G. elwesii*. En av de svenska plantskolor som hade *G. plicatus* till försäljning var Alnarps Trädgårdar (bl. a. i prisförteckningen från 1893). Det finns några enstaka förvildade fynd av den veckade snödroppen, bland annat i Broby i Skåne.

Läs mer om andra snödroppar som porträtterats under Veckans växt:

[Turkisk snödropp \(*Galanthus elwesii*\)](#)

[Snödropp \(*Galanthus nivalis*\)](#)

Text: Anita Ireholm